

ШКОЛА ХХІ -ГО СТОЛІТТЯ*В.В. Ярошенко
Полтава, Україна*

Найважливішими завданнями реформування освіти в Україні є підготовка освіченої, творчої особистості та формування її фізичного й морального здоров'я. Вирішення цієї проблеми передбачає психолого-педагогічне обґрунтування змісту й методів навчально-виховного процесу.[2]

На сьогоднішній день актуальним є застосування в школі індивідуального, особистісного підходу до кожного з учнів. Адже кожна людина це індивідуальність, тому для того щоб більш широко розкрити потенціал дитини пропонуємо використовувати метод портфоліо, у роботі з учнями.

Ідея створення портфоліо або папки навчальних досягнень учнів все більше і більше набирає популярність в сучасній Україні. Велика кількість навчальних закладів застосовує його на практиці. Крім цього існує думка, що школа ХХІ -го століття - це « школа портфоліо », саме тому його ідея є одним з основоположних елементів інновації в освіті.[3]

Огляд сучасної закордонної літератури, присвяченої портфоліо в навчанні показує, що його прихильники бачать у ньому щось набагато більше, ніж просто альтернативний спосіб оцінювання або збори робіт. За цією ідеєю стоїть ціла освітня філософія. Ідея портфоліо пов'язується з новим розумінням суті навчального процесу, з новими цілями утворення. Самим головним тут є не портфоліо, як таке, а так званий "портфоліо - процес" - сукупність процесів навчання й навчання, що вибудовується у зв'язку з портфоліо. Сама ж папка навчальних досягнень виходить, як побічний продукт цього процесу. Портфоліо нині широко застосовується в закордонній практиці, причому діапазон його застосування постійно розширюється: від початкової до вищої школи й на ринку праці. Активно використовуються нові форми портфоліо, засновані на застосуванні сучасних інформаційних технологій - "електронний портфоліо", а також форми, орієнтовані на нові освітні цілі - "паспорт компетенцій і кваліфікацій". Портфоліо - це спосіб фіксування, накопичення, оцінки і самооцінки особистих досягнень за певний проміжок часу. [1]

Тож якщо закордонні колеги з такою успіхом застосовують цей метод у своїй роботі, чому ми не можемо більш широко застосовувати його у наших школах. Саме цей метод дасть змогу учням на високому, творчому рівні проявити себе, а вчителів з'являється можливість прослідкувати динаміку у навчанні дітей. Цей метод також дозволяє самостійно проаналізувати свої досягнення для того, щоб зробити висновки й крокувати далі. В цьому аспекті метод портфоліо перегукується з щоденником самоспостереження, журналом особистих досягнень, і грає особливу роль у формуванні предметних компетентностей учня і його самореалізації в дорослому житті.

Література

1. Ковалев Г.А. Основные направления использования активного социального обучения в странах Запада // Психологический журнал. - 1989-№ 1.-Т.10.-С. 127-136.
2. Кошманова Т. С. Концептуальні моделі розвитку особистості школяра. - Львів, 1994. -23 с.
3. Титова И.Н. Акмеологический подход в активизации учебной деятельности школьников на основе метода портфолио / И.Н. Титова // Акмеология образования. – М.: Научный журнал, 2009. – №1. – С. 36-41.

ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ВИХОВАННЯ ПРИ ПОВОДЖЕННІ З ТВЕРДИМИ ПОБУТОВИМИ ВІДХОДАМИ*В.С. Демочко
Полтава, Україна*

Поводження з твердими побутовими відходами людства пов'язана з недбалим вихованням щодо поведінки з твердими побутовими відходами, ще з дошкільного віку, це свідчить поведінкою як і школярів так і дорослих людей.

Значним показником є недбалість з засмідженням доріг, залишками сміття після себе на відпочину, забруднення річок струмків, течій, викидами в яри, балки, сміття яким забруднюють Навколишнє природне середовище.

Виробнича і побутова діяльність людини неминуче пов'язані із утворенням твердих відходів. Якщо газоподібні й рідкі відходи порівняно швидко поглинаються природним середовищем, то асиміляція твердих відходів триває десятки і навіть сотні років. Проблема надзвичайно загострюється у зв'язку із виробництвом нової синтетичної продукції, яка, потрапляючи у природне середовище у якості відходів, не може взагалі перероблятися.

Питання сміття або твердих побутових відходів (ТПВ), актуальне в будь-якому регіоні, і потребує як найшвидшого свого вирішення. Ціна цього рішення вимірюється не тільки вартісними показниками, а й чистотою навколишнього середовища та здоров'ям людей. Відходи утворюються на стадіях виробництва товарів, при наданні різних послуг, транспортуванні, зберіганні товарної продукції та її споживанні [2].

Відходи – це будь-які речовини, матеріали і предмети, що утворюються у процесі людської діяльності і не мають подальшого використання за місцем утворення чи виявлення та яких їх власник повинен позбутися шляхом утилізації чи видалення.

Таким чином, відходи є невід'ємним наслідком існування суспільства; це будь-які речовини, матеріали і предмети, що утворюються у процесі людської діяльності і не мають подальшого використання і знешкоджуються шляхом утилізації, захоронення чи переробки.

Для вирішення екологічного покращення в проблемі поводження використовують спосіб роздільного збирання твердих побутових відходів визначає технологію їх остаточної обробки. Якщо відходи не сортовані (тобто мішані), для них найбільш технічно та економічно доцільним буде спалювання або захоронення в землю. З другого боку, якщо відходи будуть сортовані та розподілені на фракції, це робить їх придатними для повторного використання, рециркуляції матеріалів або отримання енергії [1].

Впровадження роздільного збору можна здійснити двома основними способами залежно від типу сортувального комплексу.

Перший спосіб – роздільний збір двохфракційний. Він передбачає встановлення на контейнерний майданчик двох контейнерів – одного для збору ресурсоцінних фракцій (скла, металу, макулатури, пластику), іншого – для відходів, які не можуть повторно використовуватися (забрудненої упаковки і харчових відходів).

Другий спосіб – чотирьохфракційний збір. При цьому відходи сортуються в чотири контейнери різного кольору, наприклад, жовтий для відходів паперу, синій для відходів поліетилену, зелений – для відходів скла, сірий – для харчових.

Існують також інші варіанти розділення відходів на фракції. Принциповим моментом в технології роздільного збору є збір в роздільні фракції відходів, що підлягають повторному використанню і відходи, не придатних для використання як вторсировина (харчові відходи, забруднені матеріали).

Розглядаючи комплекс проблем, пов'язаних зі сферою відходів, необхідно визнати, що вибір оптимальних методів збирання відходів є початковою й найбільш значною проблемою даної сфери. Обираючи певний тип системи поводження з відходами, важливо визначити: по-перше, види відходів, що домінують, та їх щільність; по-друге, обрати методи збирання відходів, типи контейнерів, транспортні засоби і матеріально-технічне забезпечення.

Література

1. Лотош В.Е. Технологии основных производств в природопользовании. – Екатеринбург: 3-е изд., доп. Екатеринбург: Полиграфист, 2001. – 533 с.
2. Поводження з відходами на Полтавщині. – Серія «Екологічна бібліотека Полтавщини»; [за заг. ред. Ю.С. Голика]. – Випуск 5. – Полтава: Полтавський літератор, 2009. – 292 с.

ІНВАЙРОНМЕНТАЛЬНІ НАПРЯМКИ СУЧАСНОЇ ХІМІЇ

*О.В. Клепець
Полтава, Україна*

Навколишній світ – це світ хімічних речовин і їх постійних перетворень. Хімічні процеси лежать в основі феномену життя та гомеостатичної здатності біосфери. Наша планета подібна до безупинного гігантського хімічного реактора, у межах якого виникла і функціонує людська цивілізація. Тому стратегія сталого розвитку людського суспільства задля збереження здорового і безпечного довкілля безальтернативно вимагає врахування передових досягнень хімії як фундаментальної природничої науки про склад, будову, властивості та перетворення речовин.

Без величезних досягнень хімії сьогодні неможливо уявити людське життя. Сучасна людина живе в будинках, побудованих з широким використанням штучних матеріалів, має одяг та взуття із тканин та шкіри, які виготовляються за хімічними технологіями, забезпечена повноцінним харчуванням, що стало можливим значною мірою завдяки хімізації сільського господарства (засоби захисту рослин, добрива, без яких немислимі стабільні врожаї харчових культур). Людство вже ніколи не зможе відмовитися від цих здобутків, як і від нових медпрепаратів, парфумерних засобів та багатьох інших благ, зумовлених розвитком хімічної науки та виробництва.

Прискорення розвитку хімічної промисловості у ХХ столітті пояснюється прагненням людини компенсувати нестачу традиційно використовуваних природних матеріалів і продуктів, а також створити нові синтетичні речовини, що перевищують природні за споживчими властивостями та відрізняються ширшим спектром областей застосування. Однак в умовах постійно зростання кількості населення Землі ці прагнення обернулися для біосфери тотальним зростанням хімічного пресингу на все живе та «хімізацією» усього довкілля. Сигналом до цього слугували погіршення якості життя людини, зростання захворюваності серед населення, зменшення чисельності або й вимирання окремих видів, деградація ландшафтів, незворотні зміни у всіх оболонках планети.

Перспективи розв'язання екологічних проблем тісно пов'язані із розвитком інвайронменталістики (від. англ. *environment* – оточення, середовище) – комплексної науки про довкілля, яка визначає умови його оптимального існування, прийоми, методи і засоби збереження та поліпшення його якості [3]. Базисом для цього виступають досягнення багатьох природничих наук, і саме хімії тут належить одне із провідних місць.

Стурбованість наукового співтовариства проблемою охорони навколишнього середовища